

Ūdensobjektu robežu noteikšana (2004.g.) un to vēlākas izmaiņas

(1) Upju un ezeru ūdensobjektu izdalīšana 2004.gadā

Ūdensobjektu robežas (Ūdens Struktūrdirektīvas izpratnē) Latvijā pirmoreiz noteiktas 2004.gadā, līgumdarba „Latvijas sauszemes teritorijas virszemes ūdensobjektu noteikšana un iedalīšana ūdensobjektu tipos, priekšlikumu izstrādāšana” izpildes ietvaros. Darba uzdevuma izpildi veica SIA „NĀRA”, pasūtītājs – Valsts Ģeoloģijas dienests.

Virszemes (upju un ezeru) ūdensobjektu izdalīšanā ievēroti sekojošie principi:

- 1) Atsevišķs ūdensobjekts var būt:
 - a. upe vai upju posmi, kuru sateces baseins ir lielāks par 100 km²;
 - b. ezers, kura virsmas laukums ir 0.5 km² vai lielāks;
 - c. upe, kurai ir mazāks sateces baseins, vai ezers, kuram ir mazāks virsmas laukums, ja atsevišķs ūdensobjekts nepieciešams, lai sasniegtu vides kvalitātes mērķus vai nodrošinātu īpašu vides kvalitātes mērķu sasniegšanu aizsargājamajās teritorijās.
- 2) vienā ūdensobjektā apvieno tikai attiecīgajam ūdensobjektu tipam atbilstošus virszemes ūdeņus;
- 3) ūdensobjekts nepārklājas ar citu ūdensobjektu un nešķērso cita ūdensobjekta robežas;
- 4) ūdensobjekta ūdeņi uzskatāmi par nodalītiem un nozīmīgiem hidrogrāfiskā tīkla elementiem.

Upju ūdensobjektu izdalīšana

Darba izpildei, izmantojot ūdenssaimniecisko iecirkņu klasifikatoru (ŪSIK), atlasītas ūdensteces ar sateces baseina laukumu > 100 km². Atlasītajām upēm, t.sk. to posmiem, noteikts sateces baseina laukums un kritums, rezultātā iegūstot informāciju upju tipu raksturojumam un sadalījumam upju ūdensobjektos. Darba izpildes rezultātā izdalīti ūdensobjekti:

- ritrāla tipa lielām upēm (sateces baseins > 1000 km²);
- potamāla tipa lielām upēm (sateces baseins > 1000 km²);
- ritrāla tipa vidējām upēm (sateces baseins 100-1000 km²);
- potamāla tipa vidējām upēm (sateces baseins 100-1000 km²);
- Baltijas jūras un Rīgas līča mazās upes.

Upju un to posmu ūdensobjektu ārējās robežas noteiktas pa to sateces baseinu robežām, izmantojot kartes (1:100000) atbilstoši tajās iezīmēto ūdenssaimniecisko iecirkņu robežām.

Apvienojot upes / upju posmus viena tipa ūdensobjektos, izmantoti sekojoši galvenie kritēriji: gultnes slīpums, ŪO viengabalainība un antropogēnās slodzes.

Ezeru ūdensobjektu izdalīšana

Ezeru ūdensobjektu izdalīšanai no ūdenstilpju klasifikatora (ŪTK) atlasīti ezeri ar virsmas laukumu $> 0.5 \text{ km}^2$. No dažādiem avotiem apkopota informācija ezeru tipu noteikšanai (virsmas laukums, vidējais dziļums, ūdens cietība, krāsainība). Ezeru ūdensobjekti (no atlasīto ezeru saraksta) izdalīti pēc sekojošiem kritērijiem: ezera tips; hidroloģiskā piederība ūdenssaimnieciskajai vienībai; antropogēnā slodze.

Ezeru ūdensobjektu ārējās robežas tika noteiktas un iezīmētas sakrītošas ar to virsmas laukumiem pie vidējā (normālā) ūdens līmeņa.

Mākslīgie vai stipri pārveidotie ūdensobjekti

Līgumdarba izpildes ietvaros ir izstrādāti priekšlikumi, kuri no izdalītajiem ūdensobjektiem ir uzskatāmi par stipri pārveidotajiem vai mākslīgajiem, sastādot sarakstu ar 13 upju un 11 ezeru stipri pārveidotajiem /mākslīgajiem ūdensobjektiem.

Izmantotie kritēriji stipri pārveidoto /mākslīgo upju ūdensobjektu noteikšanai:

- mākslīgi izmainīts tips, t.i., ritrālās upes posmā ierīkojot ūdenskrātuvi, tas pārvērsts par potamālu;
- veikta upes baseina pārvirze, no vienas upes uz citu upes baseinu. Vairumā gadījumos šādas izmaiņas veiktas zemju nosusināšanai, lai nodrošinātu optimālu ūdens novadīšanu, izvairoties no polderu ierīkošanas;
- izbūvētas polderu sistēmas.

Kritēriji stipri pārveidoto /mākslīgo ezeru ūdensobjektu noteikšanai:

- mākslīgi regulēts ūdens līmenis;
- izmainīts sateces baseins, izbūvējot apvadkanālus;
- mākslīgi izveidotas ūdenskrātuves uz upēm izbūvējot aizsprostus, pamatā mazo HES vajadzībām;
- izteiktās reljefa ieplakās ar hidrobūvju palīdzību aizturot noteci, mākslīgi izveidotas ūdenskrātuves, pamatā rekreācijas vajadzībām.

(2) Stipri pārveidoto ūdensobjektu saraksta precizēšana 2007.gadā

2007.gada sākumā ir tapis SIA „ELLE” sagatavotais projekta „Mākslīgie un stipri pārveidotie ūdensobjekti Latvijā” noslēguma ziņojums. Projekta gaitā, izvērtējot pieejamo informāciju par visiem Latvijas upju un ezeru ūdensobjektiem, sagatavots priekšlikums stipri pārveidotā ūdensobjekta statusu piešķirt 44 ūdensobjektiem.

Projekta ietvaros iespēju robežās izmantota ŪSD vadlīniju dokumentā Nr.4 „Identification and Designation of Heavily Modified and Artificial Water Bodies” izklāstītā stipri pārveidoto ūdensobjektu noteikšanas metodoloģija. Priekšnosacījumi stipri pārveidotā ūdensobjekta statusa piešķiršanai bija:

- 1) būtisku hidromorfoloģisko slodžu konstatēšana, kas neļauj ūdensobjektā sasniegt labu ekoloģisko stāvokli līdz 2015.gadam;

- 2) ekonomiskās analīzes rezultāti, izvērtējot attiecīgo saimniecisko darbību nozīmību ūdensobjektā un iespēju šīs darbības nodrošināt ar citiem, tehniski iespējamam, videi draudzīgākiem un izmaksu efektīviem paņēmieniem.

Tomēr darbam nepieciešamo datu trūkums noteica to, ka lēmums par stipri pārveidotā ūdensobjekta statusu piešķiršanu lielā mērā balstījās uz eksperta vērtējumu.

Daudzos gadījumos projekta atskaitē priekšlikums izveidot stipri pārveidotu ūdensobjektu attiecas tikai uz ūdensobjekta ietekmētu daļu – piemēram, HES vai ostas ietekmēto teritoriju; pārējo ūdensobjekta daļu ieteikts atstāt kā dabiskas izcelsmes ūdensobjektu. Tas norāda uz nevienmērīgu hidromorfoloģisko slodžu sadalījumu sākotnēji identificētajos virszemes ūdensobjektos.

(3) Upju un ezeru ūdensobjektu robežu precizējums 2007.gadā

Atsevišķu upju un ezeru ūdensobjektu robežu precizējumus 2007.gadā veica upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānošanā iesaistītie Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūras (LVĢMA) speciālisti. Izmaiņas daļēji sasaistās ar stipri pārveidoto ūdensobjektu saraksta precizēšanu (sk. aprakstu augstāk tekstā): dažu upju lejteces posmi, kur ostu ietekme novērtēta kā būtiska, ir nodalīti kā atsevišķi stipri pārveidotie ūdensobjekti. Kopumā izveidoti 5 šādi ūdensobjekti: G261SP, G303SP, V029SP, V080SP, V089SP.

Lielākajiem ezeru ūdensobjektiem (E002, E003SP, E008, E023, E029, E032SP, E102, E132, E225, E248) 2007.gadā ir pievienoti tiem apkārt esošie upju ūdensobjekti (salīdzinoši nelielas, attiecīgajos ezeros ieplūstošas upes), tādējādi izveidojot 10 t.s. ezeru sateces baseinu ūdensobjektus. Ūdensobjektu apvienošana būtiski uzlaboja slodžu modelēšanas iespējas ar *Mass Balance* modeli (MBM).

Pamatojoties uz slodžu izvērtējumu un ņemot vērā, ka slodžu izvietojumam jābūt viendabīgam konkrētā ūdensobjekta robežās, uz divām upēm, kuras atbilst ūdensobjektu kritērijiem, 2007.gadā ir izveidoti jauni ūdensobjekti – D414 un D466.

Precizētais upju un ezeru ūdensobjektu saraksts ir izmantots, sagatavojot 2009.gadā publicētos, pirmos upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānus.

(4) Upju ūdensobjektu tipu precizēšana 2014.gadā

2014.gadā ir veikta upju ūdensobjektu iepriekš noteikto tipu pārbaude, rezultātā vairākiem upju ūdensobjektiem iepriekš noteiktie tipi tika precizēti.

Latvijā upju tipi ir noteikti, par pamatu ņemot sateces baseina platību un vidējo kritumu, kas nosaka upes straumes ātrumu (Ūdens Struktūrdirektīvas 5.panta ziņojums „Upju baseinu apgabalu raksturojums. Antropogēno slodžu uz pazemes un virszemes ūdeņiem vērtējums. Ekonomiskā analīze”, LVĢMA, 2005). Sateces baseina platības un vidējā krituma noteikšanas precizitāte nosaka, cik precīzi tiks noteikts upju ūdensobjekta tips.

Veicot upju ūdensobjektu iepriekš noteikto tipu precizējumu, ūdensobjektu sateces baseina un vidējā krituma dati ir aprēķināti, izmantojot pētījumu materiālus „Upju hidrogrāfiskie apraksti. PSRS virszemes ūdeņu resursi” (LPSR Hidrometeoroloģiskā dienesta pārvalde,

1972), „Latvijas mazo upju rajonēšana” (A. Pastors, 1987), kā arī ArcGIS programmatūru un kartogrāfiskos materiālus, t.sk. topogrāfiskās kartes un ūdenssaimniecisko iecirkņu robežu karti (LVGMC, 2011).

Literatūras avotos atrodama informācija par upju sateces baseiniem un ūdens virsmas garenlīpumiem (kritumiem) ir izmantojama gadījumos, kad upe visā tās garumā ir noteikta kā viens ūdensobjekts. Savukārt kartogrāfiskais materiāls ir svarīgākais informācijas avots, kad upe ir sadalīta divos vai vairākos ūdensobjektos. Šādos gadījumos sateces baseina platība ūdensobjektiem ir noteikta, ņemot par pamatu ūdenssaimniecisko iecirkņu robežu karti un pēc nepieciešamības veicot atsevišķus precizējumus. Ūdens virsmas vidējais garenlīpums (vidējais kritums) ir noteikts, dīgtizējot topogrāfiskās kartes (mērogs 1:10 000 un 1:50 000) ar ArcGIS programmatūru, pievienojot augstuma (v.j.l.) datus un izrēķinot kritumu upes posmam ūdensobjekta robežās.

Upju ūdensobjektu tipu pārbaude Ventas upju baseinu apgabalam ir veikta projekta „HOTRISK” ietvaros; pārējiem UBA upju ūdensobjektu tipi ir pārbaudīti UBA apsaimniekošanas plānu izstrādes procesā. Kopumā pēc precizēšanas cits tips ir noteikts 53 upju ūdensobjektiem jeb 26% no upju ūdensobjektu kopskaita.

Upju ūdensobjektu skaita sadalījums pa tipiem pirms un pēc veiktās pārbaudes ir parādīts tabulās. Pilns ūdensobjektu saraksts ar norādītiem tipiem pirms un pēc pārbaudes ir sniegts 1.3.pielikumā.

Veiktās izmaiņas Daugavas UBA

	1.tips Ritrāla (strauja) maza upe	2.tips Potamāla (lēna) maza upe	3.tips Ritrāla (strauja) vidēja upe	4.tips Potamāla (lēna) vidēja upe	5.tips Ritrāla (strauja) liela upe	6.tips Potamāla (lēna) liela upe
Pirms pārbaudes	0	0	19	24	7	15
Pēc pārbaudes	0	0	26	21	2	16

Veiktās izmaiņas Gaujas UBA

	1.tips	2.tips	3.tips	4.tips	5.tips	6.tips
Pirms pārbaudes	2	0	22	10	1	11
Pēc pārbaudes	6	0	19	10	1	10

Veiktās izmaiņas Lielupes UBA

	1.tips	2.tips	3.tips	4.tips	5.tips	6.tips
Pirms pārbaudes	1	0	12	11	0	8
Pēc pārbaudes	1	0	7	16	0	8

Veiktās izmaiņas Ventas UBA

	1.tips	2.tips	3.tips	4.tips	5.tips	6.tips
Pirms pārbaudes	1	0	26	20	2	12
Pēc pārbaudes	4	2	22	21	1	11

(5) Ūdensobjektu saraksta precizējumi 2014.gadā. Turpmāk nepieciešamie precizējumi

A. Izmaiņas upju ūdensobjektu sarakstā (2014.g.)

2014.gada 31.martā Ūdens Struktūrdirektīvas ieviešanas darba grupas par datu un informācijas apmaiņu (WFD Working Group on Data, information and sharing) dalībnieki saņēma Eiropas Vides Aģentūras (EEA) vēstuli ar lūgumu sniegt informāciju par dalībvalstu virszemes ūdensobjektiem (ĢIS informācija) un to kodiem, Copernicus programmas vajadzībām.

Sagatavojot atbildi uz šo informācijas pieprasījuma vēstuli (ĢIS informācija par Latvijas virszemes ūdensobjektiem un to kodiem), ir precizēti atsevišķu upju ūdensobjektu nosaukumi, kā arī izvērtēta nepieciešamība iekļaut ūdensobjektu sarakstā atsevišķus upju ūdensobjektus.

Baltijas jūras un Rīgas līča mazo upju sateces baseinu ūdensobjekti

Baltijas jūras un Rīgas līča piekrastē ir vairāki upju ūdensobjekti, kuri sastāv nevis no vienas galvenās ūdensteces un tās pietekām, bet no 3-4 nelielām upēm. Ūdensobjektu nosaukumi, kas parasti tiek atvasināti no galvenās ūdensteces nosaukuma, šādu ūdensobjektu gadījumā tiek izteikti kā „Baltijas jūras (vai Rīgas līča) mazo upju sateces baseins no ... līdz ...”, ĢIS atribūtu tabulās un UBA plānu izstrādes materiālos šie nosaukumi parasti vēl tiek saīsināti, tādējādi padarot tos vēl mazāk informatīvus.

Šajos ūdensobjektos, salīdzinot ar pārējo valsts teritoriju, slodze uz ūdeņu kvalitāti ir zemāka, un monitoringa punkti līdz ar to ir izvietoti tikai uz vienas no upēm katrā šādā ūdensobjektā. Tas dod pamatojumu uzskatīt, ka informatīvāks nosaukums šādu ūdensobjektu gadījumā būtu – tās upes nosaukums, uz kuras ir izvietots monitoringa punkts.

Ūdensobjekti ar neprecīziem nosaukumiem

Galvenās ūdensteces nosaukumu precizējumi upju ūdensobjektos veiktas, ņemot par pamatu vietvārdu nosaukumus apgāda „Jāņa Sēta” un Latvijas Ģeotelpiskās informācijas aģentūras kartogrāfiskajā informācijā. Ūdensobjekti ar precizētiem galvenās ūdensteces nosaukumiem ir D512 (Kūkova), L178 (Kreuna), D470 (Ziemeļsusēja), D478 (Oša) un V026 (Medoles strauts).

Ūdensobjektam V089SP (Roja ar Mazupīti) nosaukums ir precizēts, jo Mazupīte, kaut arī tās grīvas atrodas netālu no Rojas upes grīvas, neietilpst Rojas upes sateces baseinā. Jaunais ūdensobjekta V089SP nosaukums ir Roja.

Ūdensobjektam G237 (Mustigi (Pērļupīte)) nosaukums ir precizēts, jo Mustigi upe tek tikai Igaunijas teritorijā. Kaut arī Pērļupīte ietilpst lielajā Mustigi upes sateces baseinā, Latvijas teritorijā ietilpst tikai maza daļa Pērļupītes (tās sākums jeb izteka) - tāpat faktiski Pērļupīte Latvijas teritorijā ir pieskaitāma pie mazajām upēm. Jaunais ūdensobjekta G237 nosaukums ir Pērļupīte.

Upju ūdensobjekts, kurā nav izteiktas galvenās ūdensteces

Ūdensobjektā D502 (Druika) neietilpst upe – galvenā ūdenstece ar tādu nosaukumu. Upe Druika sākas Baltkrievijas teritorijā; Latvijas teritorijā ir šīs upes grīva (tā ir Daugavas pieteka,

ietekot tajā tieši uz Latvijas – Balkrievijas robežas), taču nevis ŪO D502, bet D500 (Daugava) sateces baseina teritorijā.

Ūdensobjekta D502 sateces baseina teritorijā ir vairāki ezeru ūdensobjekti ar valsts monitoringa stacijām, bet nav upju, kuras atbilst ūdensobjektu izdalīšanas kritērijiem (minimālā sateces baseina platība <100km² atbilstoši Latvijas MK not. Nr.858, bet atbilstoši Ūdens Struktūrdirektīvas A tipoloģijas prasībām – >10km²). Līdz ar to, upju ūdensobjekts D502 ir izņemts no upju ūdensobjektu saraksta, tai pašā laikā atstājot ezeru ūdensobjektu sarakstā tos ezerus, kuri atrodas šī ūdensobjekta sateces baseina teritorijā.

Veiktās izmaiņas

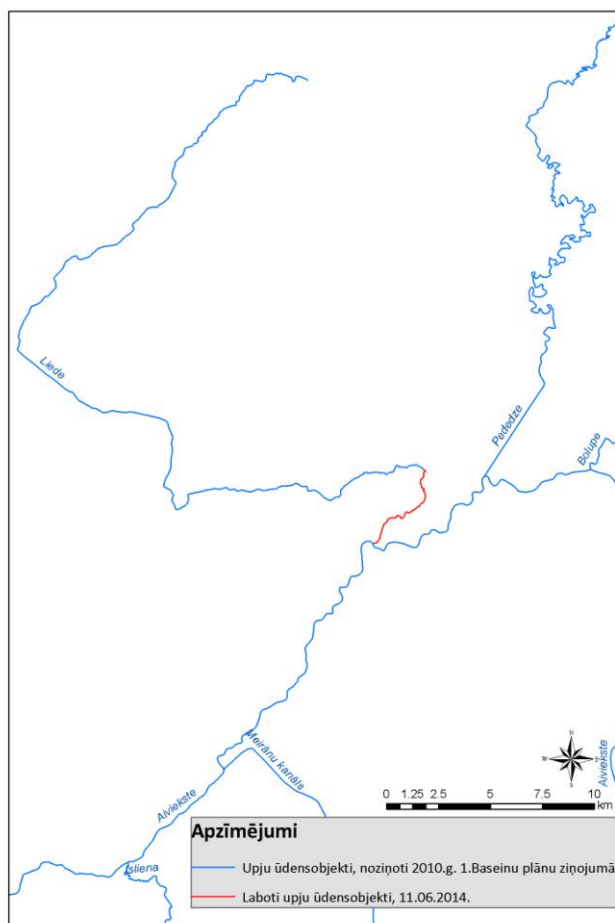
Veiktās izmaiņas upju ūdensobjektu sarakstā ir apkopotas 1.tabulā. Veiktās izmaiņas upju ūdensobjektu garumos un atribūtu informācijā apkopotas 2. un 3.tabulā, kā arī attēlotas 1. un 2.attēlā. Šīs izmaiņas ir ierakstītas Eiropas Vides Aģentūrai nosūtītajā ĢIS informācijā par virszemes ūdensobjektiem un tiks ņemtas vērā izstrādājot UBA plānu projektus līdz 2014.gada 22.decembrim.

1.tabula. Veiktās izmaiņas upju ūdensobjektu sarakstā

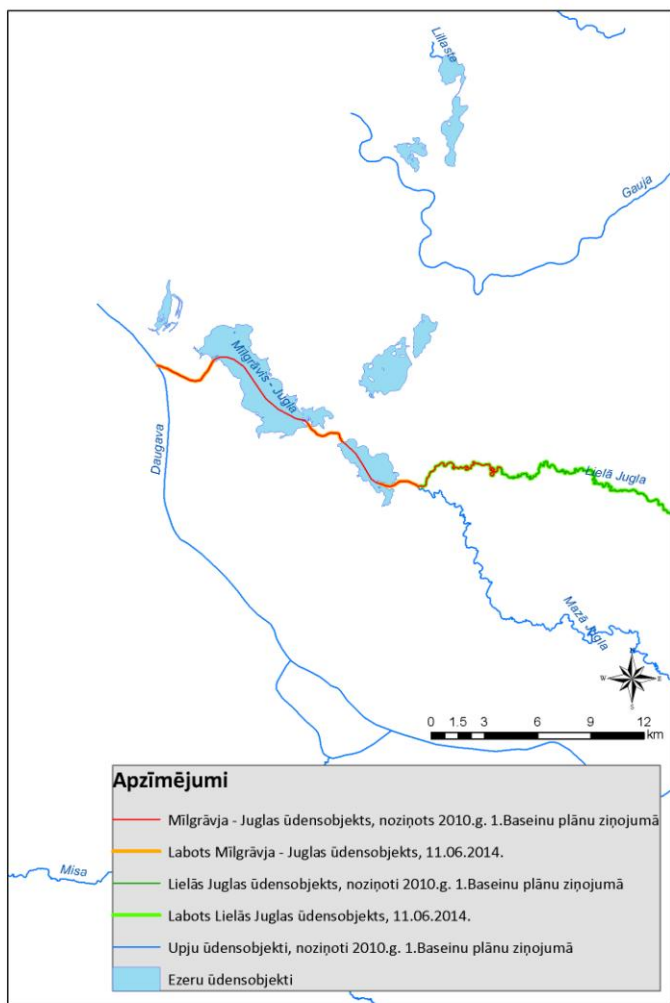
Upju ŪO kods	Nosaukums līdz 30.05.2014.	Nosaukums pēc 30.05.2014.
D470	Saka	Ziemeļsusēja
D478	Ūša (Oša)	Oša
D502	Druika	<i>izņemts no upju ŪO saraksta, ĢIS slāņā</i>
D512	Kokava	Kūkova
G237	Mustigi (Pērļupīte)	Pērļupīte
G257	Rīgas jūras līcis (Daugava-Gauja)	Inčupe
G265	Rīgas j.l.	Liepupe
G267	Rīgas j.l.	Unģenurga
G324	Rīgas jūras līcis (Salaca-Igaunijas robeža)	Krišupīte
L178	Krauna (ĢIS atribūtu tabulā) Kreunas baseins (ŪO klasifikatorā)	Kreuna
V012	Baltijas jūra (Liepājas kanāls-Saka)	Bubieris
V022	Baltijas jūra (Saka-Venta)	Pāžupīte
V026	Medupes strauts	Medoles strauts
V067	Baltijas jūra (Venta-Irbe)	Lūžupe
V079	Baltijas jūra (Irbe-Roja)	Pilsupe
V084	Rīgas jūras līcis (Roja-Mērsraga kanāls)	Grīva
V089SP	Roja ar Mazupīti	Roja
V090	Rīgas jūras līcis	Lāčupīte

2.tabula. Veiktās izmaiņas upju ūdensobjektu garumos

Upju ūO kods	Upju ūO nosaukums	Izmaiņu nepieciešamības pamatojums	Veikto izmaiņu raksturojums
D443	Liede	ŪO slānī Liedes upes līnija neietver visu Liedes upi	Liedes upes ūdensobjekta līnija pagarināta līdz satekas vietai ar Aivieksti
D406	Lielā Jugla	ŪO slānī Lielās Juglas līnija izbeidzas satekas vietā ar Tumšupi	Juglas upes ūdensobjekta līnija pagarināta līdz satekas vietai ar Mazo Juglu
D401	Mīlgrāvis - Jugla	ŪO slānī Mīlgrāvis – Jugla iestiepjas Lielās Juglas ūdensobjektā	Mīlgrāvja – Juglas ūdensobjekts sākas satekas vietā ar Mazo Juglu (arī 3.tabulā minētās izmaiņas)

1.attēls. Liedes upes ūdensobjekta garuma izmaiņas

2.attēls. Lielās Juglas un Milsgrāvis – Juglas ūdensobjektu garuma izmaiņas

3.tabula. Upju ūO posmu atdalīšana, kas plūst caur ezeru ūdensobjektiem, specificējot to atribūtu informāciju

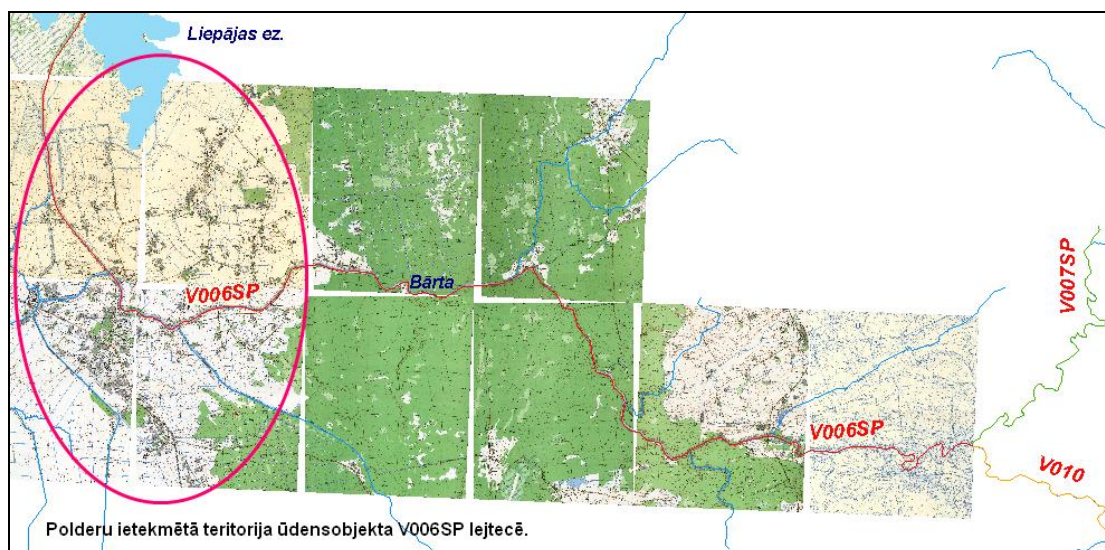
Upju ūO kods	Upju ūO nosaukums	Ezeru ūdensobjekts, caur kuru plūst minētais upju ūdensobjekts (pārklājas upju un ezeru ūdensobjektu slāņi)
G266	Vitrupe	Auziņu ezers, Riebezers
V004	Ālande	Tāšu ezers
V054	Ciecere	Pakuļu ūdenskrātuve
V091	Slocene	Valguma ezers
L102	Vecslocene	Slokas ezers
L120	Tērvete	Gulbju ūdenskrātuve
D483	Tartaks	Cirišs, Pakalnis, Luknas ezers
D477SP	Dubna	Luknas ezers
D486	Dubna	Sīvers, Ārdavas ezers, Lejas ezers, Cārmaņa ezers, Aksjonovas ezers, Višķu ezers
D459	Malta	Salājs
D464SP	Rēzekne	Spruktu ūdenskrātuve
D530SP	Aiviekste	Lubāns

D451	Bolupe	Pērkonu ezers
G254	Gauja	Zobols
D401	Mīlgrāvis - Jugla	Juglas ezers, Ķīšezers

B. Priekšlikumi papildus izmaiņām

Piedāvātās papildus izmaiņas ietver neviendabīgo stipri pārveidoto ūdensobjektu (SPŪO) robežu pārskatīšanu, ņemot vērā, ka slodzēm viena ūdensobjekta ietvaros ir jābūt viendabīgām; kā arī tā saukto „mazo upju sateces baseinu ūdensobjektu” sadalīšanu ar turpmāku sagrupēšanu, lai nodrošinātu ūdens kvalitātes novērtējuma un slodžu aprēķina lielāku precizitāti.

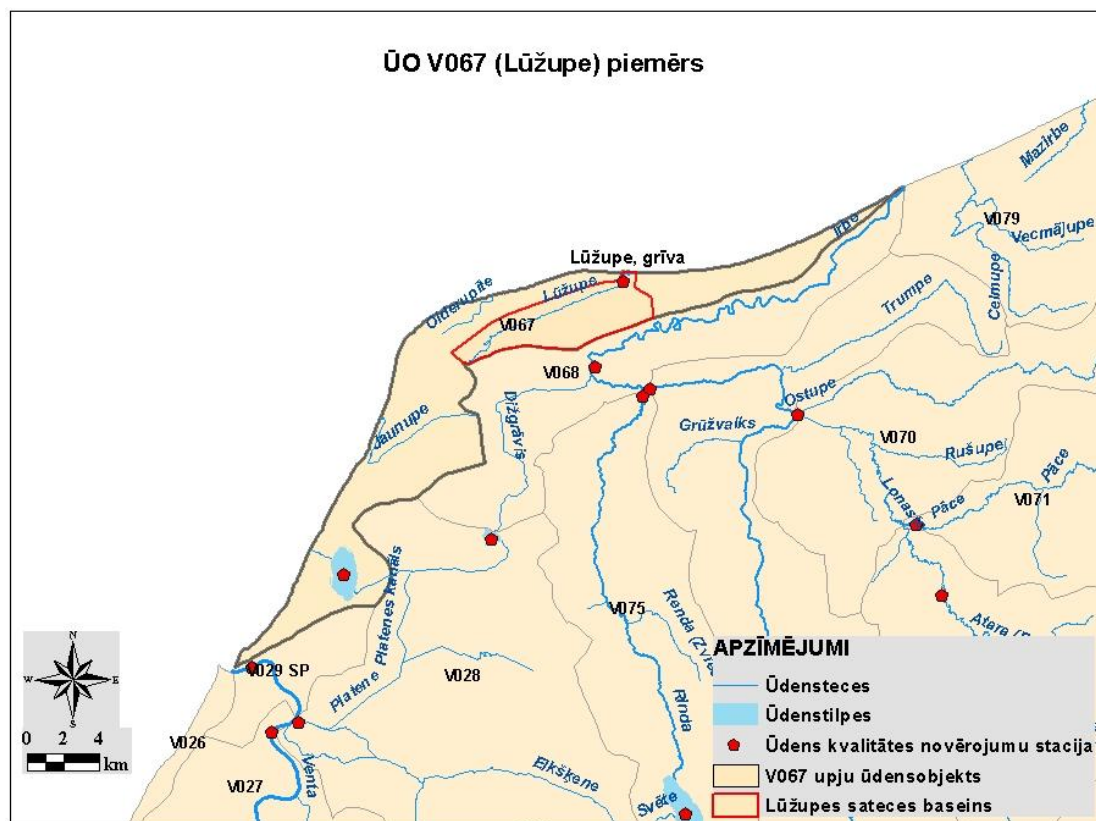
1) Neviendabīgo stipri pārveidoto ūdensobjektu (SPŪO) robežu pārskatīšana (piemērs – V006SP Bārta):

Ūdensobjekta V006SP Bārta kopgarums ir daudz lielāks nekā polderu ietekmētā upes posma garums. V006SP sevī ietver gan polderu stipri ietekmēto posmu pašā lejtecē, gan arī posmu, kas tek pa mežainu teritoriju un kurā morfoloģiskie apstākļi pēc 2013.gadā veiktā apsekojuma rezultātiem atbilst augstai kvalitātei. Tas nozīmē, ka ūdensobjekts nav viendabīgs no slodžu viedokļa, un stipri pārveidotā posma robežai nebūtu jāsniedzas tālāk par polderu ietekmēto ūdensobjekta daļu.

2) Mazo upju sateces baseinu ūdensobjektu sadalīšana un sagrupēšana (piemērs – V067 Lūžupe)

Šis būtu loģisks turpinājums jau veikto izmaiņu 1.punktā (Pamatojums) aprakstītajai situācijai, kad vairākas nelielas ūdensteces, kuras neveido vienotu hidrogrāfisku sistēmu, tiek apvienotas vienā ūdensobjektā. Tas noved pie situācijas, kad upju ūdensobjekta tips tiek noteikts nepareizi, kā arī izklaidētās slodzes apjoms tiek rēķināts nevis no tās upes, uz kuras ir novērojumu stacija, sateces baseina platības, bet no visu, vienā ūdensobjektā apvienoto, upju sateces baseinu summas – un attiecīgi pie kļūdainiem secinājumiem par ūdens kvalitāti un izklaidētās slodzes apjomu.

Lūžupes sateces baseina platība ir 24.7 km², kas atbilst mazo upju ūdensobjektu (1., 2. upju tips) kritērijiem. Savukārt ŪO V067 ietilpstošo upju sateces baseinu kopsumma (kas pirmo UBA plānu izstrādes laikā tika uzskatīta par Lūžupes sateces baseinu) ir 129 km², kas atbilst vidēji lielo upju ūdensobjektu (3., 4. tips) kritērijiem. Rezultātā bija nepareizi noteikts ūdensobjekta tips; tā kvalitātes novērtēšanai tika piemērotas nepareizas kvalitātes klašu robežvērtības; novērtējot izkliedētās slodzes apjomu uz upi tika ņemta vērā 129 km², nevis 24.7 km² liela teritorija.

Piedāvātais risinājums – katru no nelielajām ūdenstecēm nodalīt kā atsevišķu ūdensobjektu, ja tās atbilst ūdensobjektu izdalīšanas kritērijiem; izdalītos ūdensobjektus apvienot ūdensobjektu grupā (jo slodze uz šīm nelielajām upēm ir līdzīga), un ūdensobjektu grupā atstāt vienu (jau esošo) novērojumu staciju.

Ieteikumi atsevišķu citu ūdensobjektu robežu izmaiņām ir izstrādāti 2014. gadā, izvērtējot hidromorfoloģiskos riskus upju ūdensobjektiem.